

محمد داوری در گفت و گو با روزنامه همشهری: ارتقای جایگاه معلمها هدف بلندمدت وزیر جدید

دغدغه معیشت معلمان در روز انتخاب وزیر

نمایندگان مجلس پس از 2 بار رأی منفی به
گزینه پیشنهادی وزارت آموزش و پرورش به
آخرین وزیر کابینه رئیسی اعتماد کردند

یوسف نوری، آخرین جامانده از کابینه دولت سیزدهم بود که سرانجام
توانست با رأی نمایندگان مجلس بر کرسی ریاست وزارت آموزش و پرورش
تکیه بزند. او با 194 رأی موافق، 57 رأی مخالف و 17 رأی ممتنع از
مجموع 268 رأی نمایندگان مجلس، راهی ساختمان شهید رجایی شد.

وزارت آموزش و پرورش در دولت سیزدهم با سد نمایندگان مجلس روبه‌رو شده بود؛ چراکه گزینه‌های پیشنهادی به دلایل مختلفی نتوانستند نظر مثبت اهالی خانه ملت را جلب کنند. سیدابراهیم رئیسی در نخستین گام «حسین باغ‌گلی» استاد دانشگاه شهید بهشتی و مدیرعامل بنیاد رضوی را برای تصدی وزارت آموزش و پرورش معرفی کرد. این گزینه به دلیل نداشتن تجربه اجرایی از سوی نمایندگان مجلس با رأی منفی 193 نماینده رد شد، پس از باغ‌گلی نوبت به «مسعود فیاضی» رسید؛ گزینه‌ای که از همان ابتدا با حاشیه‌های بسیاری همراه شد و سرانجام نمایندگان مجلس به دلایل مختلفی - که نقطه مشترک آنها مربوط به سابقه کم و نداشتن تجربه بود- اجازه حضور فیاضی در کابینه دولت سیزدهم را صادر نکردند. کاظم دلخوش از نمایندگان بود که در قامت مخالف دومین گزینه پیشنهادی برای وزارتخانه گفته بود: «شما می‌خواهید وزیر شوید، تجربه و تخصص ندارید، معلم نبودید، فرهنگی نبودید و در مرکز پژوهش‌های مجلس مدتی کار کردید، برای چه پذیرفتید؟»، چنین نقدهایی موجب شد تا ۱۴۰ نماینده در مخالفت با گزینه پیشنهادی رأی خود را ثبت کنند.

یوسف نوری به‌عنوان سومین گزینه به مجلس معرفی شد؛ هرچند رزومه این گزینه نیز در همان ابتدای راه، حاشیه‌های بسیاری ایجاد کرد اما نوری که از مدیران نزدیک به حمیدرضا حاجی‌بابایی معرفی شده بود، با موافقت کمیسیون آموزش، تحقیقات و فناوری توانست راه آسان‌تری را طی کند. نمایندگان دیروز در جلسه علنی مجلس صلاحیت نوری را مورد بررسی قرار دادند و وزیر پیشنهادی سرانجام با 194 رأی موافق از سد مجلس عبور کرد.

موافقان و مخالفان چه گفتند؟

موافقان در مسیر جلب نظر نمایندگان برای رأی موافق به وزیر پیشنهادی بر سابقه او در جبهه هم تکیه داشتند تا جایی که حسن نوروزی، نماینده مجلس به‌عنوان موافق توضیح داد: «وزیر پیشنهادی دارای سابقه 55 ماه حضور در جبهه و جانبازی است. برنامه‌ها و مدارک تحصیلی وزیر پیشنهادی آموزش و پرورش مطابق با اسناد بالادستی و اهداف این وزارتخانه است.»

علی‌اکبر بسطامی، نماینده مردم ایلام و همشهری وزیر پیشنهادی در قامت موافق گفته بود: «انتخاب وزیر پیشنهادی آموزش و پرورش می‌تواند آینده تربیت فرزندان این سرزمین را روشن کند؛ حاج یوسف در تدوین سند 20 ساله کشور، احکام دائمی، اسناد مالی یک و دو دولت، برنامه ششم توسعه و... به‌عنوان نیروی انقلابی نقش داشته است.» محسن زنگنه، عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس نیز نگاه اقتصادی

نوری را راهگشای آموزش و پرورش دانست؛ چراکه از نظر او «امروز کسی را در آموزش و پرورش می‌خواهیم که اقتصاد این نهاد را بشناسد و با عدد و رقم آشنا باشد، کسی که با تامین منابع مالی آشنا باشد.»

اما مخالفان چنین نگاه مثبتی به سابقه کاری یوسفی نداشتند و هاجر چنارانی که به‌عنوان مخالف وزیر پشت تریبون رفته بود، به نقد برنامه‌های یوسفی پرداخت: «مخالفت ما با شخص وزیر نیست بلکه با برنامه‌های وی است. در دوره‌ای که در هلال‌احمر بودید موضوعی را از شما پیگیری کردم که حتی پاسخگو هم نبودید. اکنون 10 سال است از فضای آموزش و پرورش هم فاصله گرفته‌اید و دغدغه‌های آموزش و پرورش که زمین مانده را نمی‌شناسید. فضای مجازی اتاقی شیشه‌ای است که همه چیز را نمایان می‌کند و تمام مسائل و دغدغه‌ها مطرح می‌شود، شما چه اشرافی به آن دارید؟ لایحه رتبه‌بندی معلمان معطل مانده و چوب حراج به آن زده‌اند. از کجا می‌خواهید برای آن افزایش اعتبار جذب کنید؟ لذا رسماً بگویید آیا قلباً به رتبه‌بندی اعتقاد دارید یا خیر. همچنین به مردم و معلمان درباره محل بودجه آن توضیح دهید.»

پس از آنکه نمایندگان موافق و مخالف نظرات خود را بیان کردند، نوبت به یوسف نوری رسید تا برنامه‌های خود را تشریح کند. او در بخشی از صحبت‌های خود به سند 2030، معیشت معلمان و وضعیت دسترسی به سامانه شاد گریز زد: «در این تریبون اعلام می‌کنم سرکردگان سند آموزشی 2030 در ایران به تعداد محدودی هستند و جایی در نظام آموزش و پرورش ندارند.»

براساس گفته او، حل مشکلات دسترسی دانش‌آموزان به سامانه شاد یکی از موضوع‌های مهمی خواهد بود که او در قامت وزیر آموزش و پرورش پیگیری خواهد کرد و در کنار این مسئله به معیشت معلمان نیز نگاهی ویژه خواهد داشت: «سهم این وزارتخانه متناسب با سند تحول بنیادین باید در سرانه‌ها افزایش یابد و باید برای افزایش حقوق و مزایای معلمان اقدام شود. یکی دیگر از اقدامات لازم استفاده از ظرفیت‌های بیمه‌ای برای تحت پوشش قرارگرفتن کارکنان و معلمان در آموزش و پرورش است، این اقدام از طریق جمع‌بندی بیمه‌های موجود در آموزش و پرورش محقق خواهد شد.»

هرچند انتخاب نوری به‌عنوان گزینه‌ای خارج از بدنه آموزش و پرورش با نقدهای بسیاری همراه بود، اما او توانست نظر مثبت نمایندگان مجلس را با تکیه بر حامیان‌ش جلب کند و طلسم سکانداری وزارت آموزش و پرورش در دولت سیزدهم شکسته شود.

ارتقای جایگاه معلمان هدف بلندمدت وزیر جدید

محمد داوری - کارشناس مسائل آموزش و پرورش

آموزش و پرورش مسائل متعددی دارد و اولویت‌بندی میان آنها سخت است، اما اگر بخواهیم براساس فوریت به مسائل این حوزه اشاره کنیم، بدون شک مباحث مربوط به حرفه معلم‌ها را باید مورد توجه قرار داد. بزرگ‌ترین آسیبی که در این سال‌ها به نظام آموزشی ما وارد شده، مربوط به حرفه معلمی است، بر این اساس باید گفت که بحث ارتقای جایگاه معلمی در نظام آموزشی کشور مهم‌ترین اولویت وزیر جدید خواهد بود. معلم‌ها در چند حوزه جذب، نگهداری و ارتقا آسیب دیده‌اند، بنابراین باید با نگاه موشکافانه این مشکلات را بررسی و حل کرد. این مسائل به شکل زنجیره‌وار به یکدیگر مرتبط هستند و در همین راستا می‌توان گفت که ضعف در بحث‌هایی همچون اقتصاد آموزش و پرورش، معیشت معلم‌ها را تحت‌تأثیر قرار داده است، به همین دلیل معلم‌ها انگیزه کافی برای ماندن و توانمندشدن ندارند و شاهد آسیب به منزلت، معیشت و مهارت‌های معلم‌ها هستیم. معلم به‌عنوان قلب تپنده نظام آموزشی، امروز ناراضی، افسرده و ناتوان شده است و با چنین شرایطی نمی‌توان آمیدی به ارتقای جایگاه معلم‌ها داشت. به‌عبارت دیگر ارتقای جایگاه معلم و حل مسائل اقتصادی مهم‌ترین اهدافی هستند که وزیر جدید آموزش و پرورش باید آن را مورد توجه قرار دهد. وزیر جدید فارغ از برنامه‌های بلندمدت، باید به مشکلات مقطعی توجه کند و برای حل آن چاره‌ای بیندیشد. هم‌اکنون بحث مقطعی و فوری مربوط به بازگشت به مدرسه است، این موضوع به‌دلیل طولانی‌شدن آموزش غیرحضوری با موانع جدی مواجه شده و زمان می‌برد تا مدارس به حالت قبل برگردند. وزیر آموزش و پرورش در کنار نیروهای ستادی باید هرچه سریع‌تر، راهکار درست ارائه کنند و دست به بازتعریف فعالیت مدارس بزنند؛ چراکه بازگشت به مدرسه در مختصات قبل کرونا ممکن نیست. آیا ساعت آموزشی در مدارس باید یکسان باشد؟ آیا باز هم باید یک بخشنامه صادر کرد و به همه مدیران گفت که به یک شکل شرایط را مدیریت کنند؟ بدون شک جواب این سؤال‌ها منفی است چراکه شرایط مدارس در دوران کرونا متفاوت از گذشته است و اگر شرایط با توجه به موقعیت جدید تغییر نکند، با مقاومت جدی دانش‌آموزان مواجه خواهیم شد و حتی ممکن است که شکاف میان عوامل مدرسه و دانش‌آموزان بیشتر شود.